

PRVÝ MUŽ VIERY

ÁBEL

pokračovanie z čísla 1/2010...

2. Vierou doniesol obeť - konal; VIERA VŽDY DONÁŠA!- ak nie, tak bud' nie je, alebo je mŕtva

Ten tichý hlas, spolu s Adamovými slovami svedčil o tom, že Boh nechal trpieť nevinné zvieratá, aby ukázal, aká cena musí byť zaplatená pre vykúpenie človeka z jeho otroctva.

Aby človek mohol získať to, čo stratil.

Že musí byť vyliatá nevinná krv ako cena za odpustenie hriechov a vzbury, ktorej sa dopustil človek.

Tie slová mu prinášali hlboké porozumenie tých právd, čo Boh vyriekol v tej časti toho zaslúbenia "ty mu rozdrtiš päťu".

Pochopil, že bez obety porážka satana nebude možná.

Už ním hýbala tá viera - tá úžasná moc - ale až tu pochopil, že tá viera v ňom mohla vzniknúť len a len vďaka obeti, ktorá bude v plnosti prinesená v budúcnosti.

Došlo mu pôsobením Božieho Ducha, že viera má vždy do činenia s obeťou.

Vďaka obeti - a to nie hocakej, ale obeti Božieho Syna, bude satan, jeho hlava, plány a jeho ríša temna - budú navždy rozdrvené.

Porozumel, že aj on - a každý, kto chce, aby Božia viera a moc v jeho

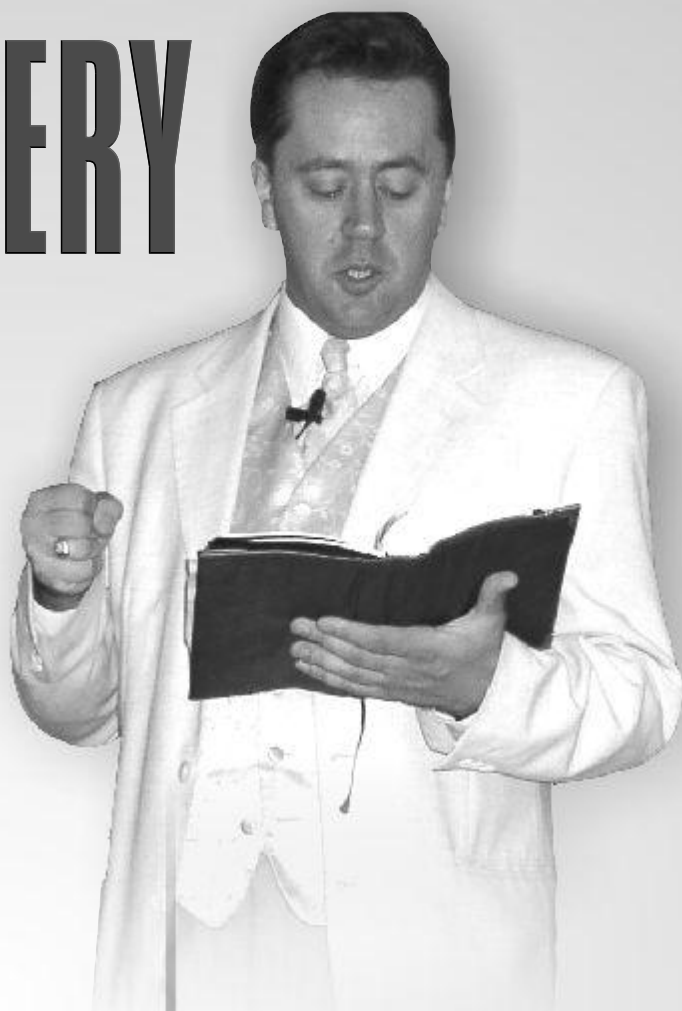
živote pracovali - je pozvaný vstúpiť svojou časťou do tohto Božieho plánu.

Bez dobrovoľnej obeti, Kristovej obeti a celkového odovzdania a poddania sa tomu úžasnému vykúpeniu, ktoré nám učinil Ježiš

na kríži (Rim.12,1), človek nevie prijať Božie zaslúbenia, Jeho Slovo, a preto sa nevie z Božieho slova uvoľniť moc viery, ktorá je v ňom uložená. Človek zostáva oddelený od zaslúbení Božích, cudzí, bezprávný (Ef. 2,12). Bez toho postoja srdca - obetovania sa z lásky - sa trápi naďalej. Tá obeť dáva možnosť objaviť sa tým úžasným a fantastickým Božím schopnostiam v živote človeka. Bez obeti sa nemôžu prejaviť, pracovať v ňom a prinášať požehnanie do jeho života.

Ábel nič nerobil, o nič sa neusiloval, nemohol si pomôcť, jeho srdce bolo také preplnené vďačnosťou, že on musel dať - chcel dať - to nie on, ale Božia láska a viera v ňom spôsobili to, že doniesol obeť.

Dostal zjavenie z Božieho zaslúbenia, o tom, že akú cenu Boh zaplatí za človeka, lebo Mu dôveruje a chce ho mať pri sebe, čo to znamená, že "tomu semenu rozdrtiť satan päťu" a bude to sám Syn živého Boha.

Ábel bol naplnený takou láskou a vďačnosťou, taká dôvera v ňom vznikla, že musel doniesť obeť.

Tú najlepšiu.

Ako odpoveď od Boha dostal zvláštnu pozornosť, a to, že Boh jeho obeť prijal a zoslal na ňu oheň z neba, väčšie uznanie, že človek koná vo viere podľa Božieho želanja, človek na Zemi získať nemôže.

Jeho tvár žiarila, keď porozumel, že Boh mu dáva tú poctu, že sa môže zapojiť do tej veľkej obety, ktorá bude prinesená v budúcnosti (na Golgotskom kríži), žiarila, keď sa rozhodol konať podľa tohto slova, vedomý si toho, že to satana pozbavuje moci, žiaril vtedy, keď ju donášal a žiaril, keď oheň zostúpil na jeho obeť. Na rozdiel od jeho brata Kaina, ktorý tiež obetoval, ale....

Viera vždy donáša, obetuje to najlepšie, lebo Boh dal človeku to najlepšie, čo mal, svojho Syna.

Boh odpovedá na pravú obeďu - zošle oheň z neba

Vtedy Božia viera pracuje a pracovala aj v Ábelovi.

Ábel vedel, že ak chce, aby v ňom viera rástla a bola väčšia - a umožňovala mu byť v tej sladkej Božej prítomnosti znova a znova, bližšie a bližšie, viac a viac, tak musí jej dať možnosť sa prejaviť tak, ako je to pre ňu vlastné, (nad)prirodzené, charakteristické, dať to, čo si žiada - prejaviť sa v donášaní, dávaní.

Viera mnohých krásnych kresťanov nie a nie sa prejaviť, uvoľniť, zjaviť a priniesť do ich života to všetko, čo Boh

pre nich pripravil.

"Ale jako je napísané: Čoho oko nevidelo a ucho nepočulo a čo na srdce človeka nevstúpilo, čo všetko Bôh pripravil tým, ktorí ho milujú."

1Kor. 2,9

Úžasný život, radosť, požehnanie každého druhu, hojnosť, lásku, pokoj, uzdravenie, oslobodenie,...

Zatiaľ to stále - všetko určené špeciálne pre teba - na teba čaká....

Vidíš, čo vraví Duch Boží v Božom slove-DONIESOL-OBETĽ!

"Nech len kričia ľudia svoje hlúpe, satanom inšpirované argumenty, len nech kričí moje telo a duša svoje bludy, ja počujem hlas Boží a verím Jemu," vrel v sebe Ábel.

A preto sa mu darilo, jeho stádo sa rozmnožovalo, rodili sa mu stále zdravšie a krajšie ovečky, bol naplnený hlbokým pokojom, žiaden hnev, nehneval ho ani jeho nepríčetne hore-dole pobežujúci, vždy sa chvastajúci brat Kain, ktorý nijakým

Na počiatku Boh povedal: "Buď svetlo!"

spôsobom nevedel vojsť do Božej prítomnosti. Kain, na rozdiel od neho, sa neustále sťažoval, kričal, jeho tvár bola skrivená, mrzutá, zdeformovaná, opadnutá, stále sa len každému okolo seba sťažoval, ako ťažko pracuje a prinášal ako obeť stále viac a viac zeleniny, ktorú vypestoval v pote svojej tváre, vlastnými rukami, svojou silou a svojimi schopnosťami. Zatiaľ Ábel, nesený mocou Božej viery, pokorne ďakoval Bohu za všetko, čo mu daroval, za nový deň, zdravie, múdrosť, schopnosti, silu, za rozmnožené stádo, úspechy a, samozrejme, za Božiu veľkú lásku, Jeho slovo a úžasný dar viery, vďaka ktorej sa mu tak dobre žilo na zemi, ovládnutej a poznačenej dychom vlády smrti a temna.

Kain však nikdy nezískal prijatie u Boha. Lebo to on sa namáhal, to on všetko urobil zo svojej starej prekliatej prirodzenosti, bol z toho unavený, nevládal a ešte ani jeho obeť nebola prijatá. Prečo?

Lebo nikdy nepočúval Boha, čo On chce.

Nepochopil ani pád človeka, nerozumel tým silám, ktoré v ňom pracovali a ničili ho, stále ho pudili k väčšiemu výkonu a zároveň k väčšiemu nepokoju a podráždeniu, stále viac a viac bojoval s ľuďmi a vždy si myslel, že on má pravdu, ale Božie Slovo- zasľúbenie -nechápal a vždy si ho vysvetľoval po svojom. A tak bol mimo, aj keď vedel, že treba obetovať, cítil, že treba a chcel, ale vždy to bolo z neho a chýbalo mu to, čo mal Ábel, čím Ábel prinášal obeť- Viera!

"Vierou doniesol Ábel Bohu väčšiu obeť než Kain,.."

Žid.11,4

Čím doniesol Ábel obeť -vierou.

Lenže v Kainovi nemohla viera vzniknúť, lebo nepočúval Slovo, nemala sa z čoho v ňom vytvoriť, uvoľniť, nemala ako prísť Božia viera do jeho srdca.

Všade s opadnutou tvárou naplnenou hnevom vykrikoval, že čo všetko on urobil a že verí, ale jeho viera bola čudná- nedávala, ale brala a NAKONIEC ZOBRALA ŽIVOT vlastnému bratovi.

To je diabolská viera, ktorá len berie a chce brať, pozerá sa po tom, čo má brat, po úspechu brata, ktorý žije z obeti Kristovej, Božieho určenia a Božej Viery!!!

Pozor na špekulantov, ľudí nečistých motívov, ktorí by veľmi radi a veľmi ľahko nehanebne a bez hanby okradli Božích ľudí o výsledky ich práce na zemi, za ktoré, samozrejme, patrí chvála a slávu jedine Bohu samému.

Veď Boh sa postaral o to, aby každý vedel o tom, že Ábel priniesol obeť- a Boh to pripomína ešte dnes tisícky rokov potom, čo sa to stalo, že Ábel doniesol obeť, nikoho nenecháva na pochybách, ale zdôrazňuje, že to urobil VIEROU, nie svojou silou, mocou.

Viera "frčí" väčšou rýchlosťou ako je svetlo

Preto na ňu zostúpil oheň z neba.

Ábelova viera donášala!

Kainova nedonášala- naopak, brala, vraždila.

Satan, keď videl Ábela, zúrilo, lebo cez vieru, ktorá v ňom pracovala, videl svoj koniec. Nemohol Ábela ovládať, dostať ho pod svoju kontrolu, nemohol nič urobiť!

Keď sa však pozrel na Kaina, mal satan radosť. Bol to jeho miláčik, verná kópia jeho samého, zúrivca, zlostníka, závistlivca, plného sebalásky, pýchy. Vedel, že ho má v rukách a mal.

Rozhodol sa pre zúfalý čin, že Ábela - prvého muža viery zastaví a cez neho úplne navždy zastaví vieru a znemožní ľuďom získať túto mocnú zbraň, prostriedok na opätovné spojenie sa s Bohom a víťaznými silami.

Zúrilo pri pomyslení, že ľudia sa pomocou viery dozvedia to, aký je Boh dobrý, ako človeka miluje a že Mu

začnú dôverovať a zničia jeho ríšu nevery, zloby, deštrukcie temna, vražd, utrpenia a zvrhnú jeho okovy zo seba.

Popudil Kaina, naplnil ho svojou nenávisťou, svojím videním sveta, Boha, seba samého, Ábela, obetovania, donútil ho k otrasnej veci. Kain zabil vo svojom "spravodlivom hneve", v náboženskom spore, svojou vlastnou rukou brata Ábela.

A zrodili sa dva veľké tábory, dva prúdy, dva smery, dva typy človeka na zemi- človek náboženský a človek viery.

Kain- otec náboženského systému, ktorý v mene pravovernosti, pravdy, pravého obetovania je schopný vraždiť a

Ábel- otec, prvý muž viery, ktorý prúdi v moci Božej, s obrovskou radosťou, Božou prítomnosťou, všetko robí Božou vierou, kráča z viery vo vieru, zo slávy v slávu, s hlasom nádhernej viery, nie vo vlastnej sile, v milosti

Božej, v ohni Ducha Svätého a všetko sa mu darí.

Bol to zúfalý satanov krok, hneď na začiatku v zárodku zavraždiť vieru, ale sa mu to nepodarilo, lebo viera naďalej hovorí....

3. Viera Ábelova vždy hovorila a hovorí až dodnes -diabol ju nezastavil, neumlčal a neumlčí nikdy

Áno, to, čo bolo charakteristické pre vieru, ktorá žila, konala v Ábelovom živote, ktorá mu dala schopnosť doniesť obeť, "stiahnuť" oheň z neba a prúdiť v moci, je v Božom slove jasne vyjadrené, keď sa hovorí o Ábelovej viere.

Viera mu priniesla ospravednenie u Boha. Viera ho viedla do konania, do donesenia obete a priniesla mu

Rituály a náboženské obrady, ktoré nikdy človeka neprinesú k Bohu

Pravá obeta je vždy spojená s ohňom

ospravedlnenie.

Ábelova viera nikdy nemlčala, ale hovorila.

Vždy a všade, slová viery.

Verím, že Abrahám sa to naučil od Ábela, že mu Duch Svätý pripomenul, to čo zjavil aj Ábelovi- že živá viera hovorí.

Toto satan a náboženský démoni, ovládajúci ľudí, neznášajú, lebo ich vláda sa končí, ak sa objaví v človeku živá viera a tá začne hovoriť, lebo ona vždy hovorí a hovorí slová istoty.

Nie slová biednych pocitov, nie slová deštrukcie, zúfalstva, porážky, biedy, choroby, nie slová nemožnosti a beznádeje, slabosti, slová, ktoré vyvyšujú satana a jeho dielo hriechu, skazy a smrti, ktoré sa mu podarilo prepašovať cez Adamovu a Evinu neveru do života človeka, Zeme i celého vesmíru.

Viera hovorí Božie slová, slová víťazstva.

Ábela satan nenávidel, lebo čokoľvek urobil, každé jeho navštívenie, útok,

snahu, každé jeho počínanie, kdekoľvek ho zbadal, Ábel zhodnotil slovami: "Hallelujah, sláva Bohu, to nič, nevadí, ty sa musíš odtiaľ pratať, Boh povedal, že tvoja hlava bude rozdrvená, tak ja ti oznamujem, že tebe sa nič nepodarí, Boh je večný víťaz a Boh, keď stvoril človeka, tak ho požehnal, preto tu nebude víťaziť hriech, smútok, smrť, nenávisť, choroby, porušenie, zlorečensvá, ale život a plodenie, požehnanie a radosť, všetko sa mi podarí, sila porušenia a jej šéf sú rozdrvené, Boh to povedal, že sa to stane, to je pravda, tak ja to vyhlasujem, že musíš okamžite prestať, odvolávam sa na to semeno, ktoré ti rozdrví hlavu."

A satan sa musel pratať.

Ábelova viera hovorila po všetky dni života.

Všade prehlasoval, hovoril Božie slová viery, možnosti.

Bohu sa to páčilo, žehnal ho, bol s ním presne ako neskôr s Abrahámom, Izákom, Jakobom, Jozefom a

vypôsobil presne to, čo vypôsobil aj v živote Jozefa, ale aj Abraháma, Izáka, Jakoba a ostatných mužov a žien viery - **že sa mu všetko DARILO.**

"Ale Hospodin bol s Jozefom, a bol mužom, ktorému sa všetko darilo, a tak bol v dome svojho pána, toho Egyptana." 1M. 39,2

"A jeho pán videl, že je s ním Hospodin a že Hospodin pôsobil, aby všetko, čo robil, darilo sa v jeho ruke." 1M. 39,3

"Ani nedozeral náčelník žalára na nič, čo bolo sverené jeho ruke, pretože Hospodin bol s ním a Hospodin pôsobil, aby sa to, čo konal, darilo."

1M. 39,23

"A Abram bol veľmi bohatý na dobytok, na striebro a zlato. "

1M.13,2

"A Izák sial v tej zemi a našiel toho roku, že sa mu urodilo

stonásobne, a Hospodin ho požehnal."

1M.26,12

Mohol by som pokračovať....

Prečo sa však všetko darilo Jozefovi, Abrahámovi, Izákovi, Jakobovi, Ábelovi- prečo ho satan tak nenávidel a nevedel zastaviť?

Lebo v nich- v ňom, Ábelovi žila a pracovala Božia viera!!!

Prejavila sa tak, že hovorila, hovorila, hovorila a konala, hallelujah.

Preto mal múdrosť a moc priniesť vierou tú správnu obeť, lebo viera v ňom hovorila.

Preto Kain nebol schopný získať prijatie a oheň, lebo nehovoril Božie slovo, Božie zaslúbenie, ale hovoril samé slová nevery, nemožností, hnevu, lebo v ňom nebola Božia viera, ale viera v seba samého, ktorého Boh musí prijať, veď všetko robí tak skvele...pre Boha, v skutočnosti len pre seba.

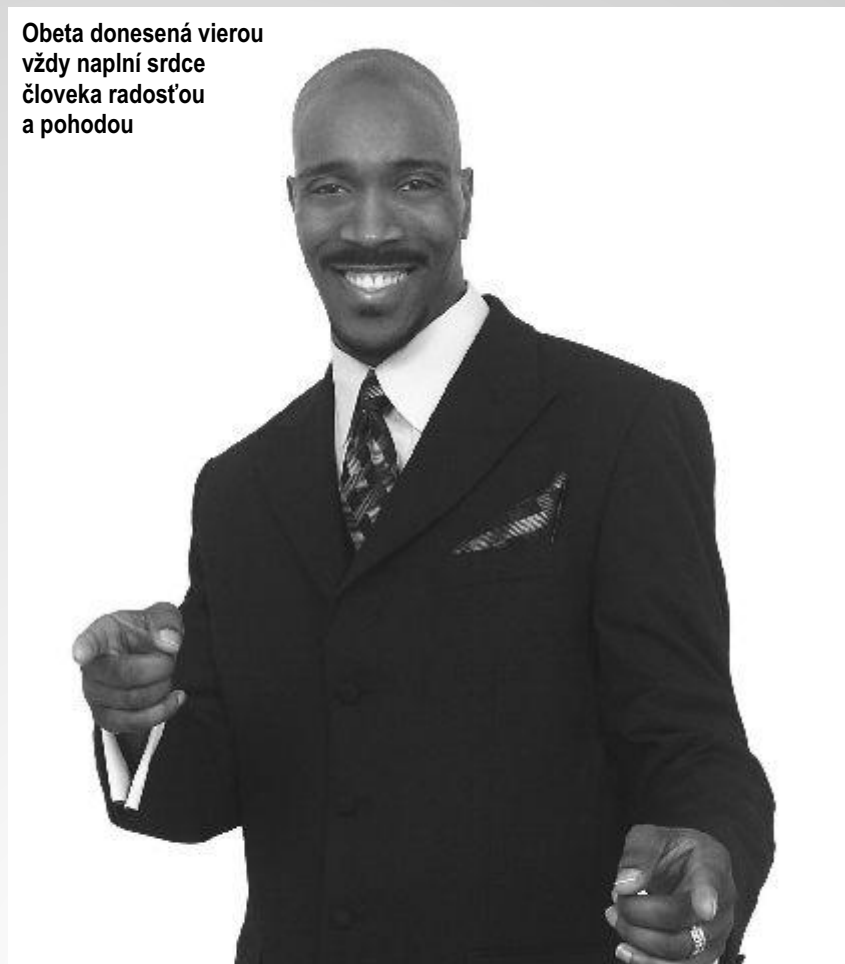
Prvýkrát sa v plnosti nádherne objavila viera na zemi v Ábelovi, on sa stal prvým mužom viery a ona hovorila.

To bola krásna viera.

Satan myslel, že ju umlčí, zastaví, ale nepodarilo sa mu to a nikdy sa mu to nepodarí.

Je nádherná, taká mocná, viera, ktorá žila, pracovala, konala, prinášala Bohu radosť a šírila Jeho slávu, hovorí

**Obeta donesená vierou
vždy naplní srdce
človeka radosťou
a pohodou**

ešte aj po Ábelovej smrti.

Hovorí dodnes, hovorí k tebe, ...a pevne dúfam, že hovorí aj v tebe a skrze teba, lebo ona chce v tebe konať, žehnať, kričí, že obeťou Ježiša Krista na Golgotskom križi, vyliatím Jeho nevinnej krvi si raz navždy

ospravedlnený, chce v tebe a cez teba donášať Bohu obeť, sťahovať oheň z neba....

Oznamuje víťazstvo života nad smrťou dokonalým dielom Ježiša Krista na križi, absolútne rozdrvenie ríše temna a všetkých satanových skutkov na Zemi, vyslobodenie každého, kto chce z moci hriechu a smrti, chorôb a zlodeňstiev.

Neviem, ktorý si presne v poradí muž alebo žena viery, ale v každom prípade vstúp konečne do toho krásneho, mocného, víťazného prúdu viery, nech si hojne požehnaný a dobrý Boh oslávený na veky vekov.

Žehnám ťa krásnym, víťazným, ohnivým životom, ty 777 777 777-tý v poradí muž či žena viery. Vieš, že je to možné a ako je to možné, tak do toho, dosť bolo trápenia a plazenia a porážok, nech začne víťazný život. Amen.

Mikuláš Gőcze

Ábel obetoval baránka - predobraz Baránka Božieho Ježiša Krista a Jeho obeť